

je tam blizu, ki se omenja v isti župi pri Milkoviči str. 31)? — Zelo hvalno je, da se je g. pisatelj oziral tudi na krajevne pripovedke, le škoda, da jih ni vzprejel več in da ni rajši zapisaval iz narodovih ust, nego da je posnemal modernega pesnika. Tisto modrovanje o kamniškem jezeru na str. 137. je čisto nepotrebno, ker v zgodovinskih časih jezera v Kamniku gotovo ni več bilo. Na močvirnat, vodat svet pa kaže mestna patrona sv. Marjeta, ki se vidi tudi v mestnem grbu, le da je tu pomešana in združena z zakleto deklico Veroniko, ki ima ribji rep. Ta spominja kozmogoniške pripovedke o »ribi Faroniki«, ki baje drži vso zemljo: »Če bom jest z repom zvila — Ves svet se stresel bo; Če bom pa hrbet zvrnila — Ves svet pogubljen bo!« (Vestnik k »Zori«, 1873, str. 176). Otlina z zakladi na Malem gradu se omenja že leta 1263., ko je Friderik Ortenburški zapustil svojemu bratu Henriku »antrum et castrum Lapis« (Šumi, Urkundebuch, 249). — Jezik je gladek, vendar nahajamo nekaj manjših pogrškov: rokodeljci (25), ukužen (m. okužen 32), odlok (m. odlog, 33), Varaždin ni na Ogerskem (32), in v Beča h (37) nikakor ne gre pisati, ker ljudstvo izgovarja: Běč, Běčá, a v starih listinah se piše »Fütsch« (Milković, 49) in uradni imenik rabi torej pravilno obliko »Buč«.

S. R.

Didaktika Jana Amosa Komenskega. „Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani“ je osnovalo posebno pedagoško knjižnico, v katere prvem zvezku je nadučitelj g. *Žerneji Ravniki* priobčil prevod Komenskega „Didaktike“. O tej knjigi, slovečem delu slavnega pedagoga, zdí se nam vsaka priporočna beseda odveč; potrebno pa je, da izrečno pohvalimo „Slovensko učiteljsko društvo“, ker se je lotilo izdajanja pedagoške knjižnice, in g. Ravnikarja, ker je oskrbel lep in gladek prevod. Cena 50 kr.

Izvestja Muzejskega društva za Kranjsko imajo v 2. sešitku to-le vsebino: Prof. *S. Rutar* poroča nadalje o izkopinah pri sv. Luciji blizu Tolmina, prof. *dr. Fr. Kos* priobčuje regeste k domači zgodovini devetega stoletja, prof. *Jos. Apih* razklada v zanimljivem članku, čegar gradivo je nabral v listinah ljubljanskega muzeja, kakšna je bila na Kranjskem obrtna politika 18. veka, in naposled arhivar *A. Koblar* završuje svoje drobtinice iz furlanskih arhivov. — V „Malih zapiskih“ čitamo o prazgodovinskih najdbah na Kranjskem leta 1894., beležko o francoskih kroglah v Ljubljani in poročilce o imenitnih birmancih v Ljubljani leta 1600. Na zavitku je zapisnik darov deželnemu muzeju leta 1894. in zapisnik knjig in časopisov, ki so jih poslala zvezna društva „Muzejskemu društvu za Kranjsko“ od dne 23. jan. 1893 do dne 14. febr. 1894.

»**Slovanska knjižnica**« je prinesla v svojem 15. snopiči tri krajše povesti, katere smemo prištevati boljšim spisom, kar jih je bilo priobčenih v tej zbirki. Sosebno krasna je povest „Kjer je ljubezen, tam je Bog“, ruski spisal grof Lev Tolstoj, poslovenil *Adolf Pahor*; drugi povesti sta „Rakvar“ (Grobovščik), ruski spisal A. S. Puškin, poslovenil *Ž. K—j.*, in „Božena“, iz češčine preložil *Ruj*. — V 16. snopiči čitamo povest „Turopoljski top“, hrvaški spisal Avgust Šenoa, poslovenil *Peter Medvešek*, in „Dvoboj“, iz zapiskov prijateljevih, spisal Svatopluk Čech, poslovenil *Ž. M. Frankovski*. Oba prevoda sta dobra in zanimljiva, prvi je lepši od drugega.

Najnavadnejše jezikovne napake učencev ptujskega okrajnega glavarstva in kakó je naj učitelj iztrebi. Govoril dué 7. avgusta 1893. pri uradni učit. konferenciji v Ptuiji *Anton Kosi*, učitelj v Središči. — Vsebina tega ponatiska iz letošnjega „Popotnika“ je razvidna iz naslova. Želeli bi, da bi se po marljivem g. pisatelji ravnali tudi njega gg. tovariši in po njegovem vzgledu zatirali jezikovne napake v svojem bivališči. Cena brošurici 12 kr.

Potovanje v Liliput. Čudovita zgodba. Poslovenil *Vinko Bregar*. V Ljubljani 1894. Založil Janez Giontini. 76. str. — Znani Swiftov spis o Gulliverjevih potovanjih je